BURSA'DA ZAFER MADEN-İŞ'İN

Bursa 13. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu otomotiv sanayi TOFAŞ ve RENAULT ile madeni eşya işkolunda faaliyet gösteren MAKO işyerlerinde toplu sözleşme yapmaya yetkili sendikanın saptanması amacıyla, mahkemenin verdiği karar doğrultusunda 4 Nisan 1975 günü referandum uygulaması yapıldı.

Bu işyerlerinde gizli oy-açık sayım yoluyla yapılan referandum sonucunda işçiler, MADEN-İŞ (Sendikamız) lehine oy kullanarak sendikamızı yetkili kılmışlardır.

Türkiye işçi sınıfının bir parçası olan devrimci Bursa İşçisi, kendisinin biricik, gerçek ve devrimci ekonomik örgütü DİSK MADEN-İŞ'i seçti.

Devrimci Bursa işçisi Bursa'da Sarı Sendikacılığı sildi attı.

İşçi sınıfımıza ihaneti amaç edinmiş Sarı Şebekeler Bursa'da tarihe karıştı. Türkiye işçi sınıfı bugün, patronlardan ellerinde kasketleriyle değil, devrimci örgütlerde birleşerek haklarını alabileceklerinin bilincine varmıştır.

Devrimci Bursa işçisinin, sermayedar ve sömürücü sınıfa karşı gerçek sendikasındaki devrimci bütünlüğü ve sınıfsal inancı ile vereceği ekonomik ve politik mücadelesi kutlu olsun.

Selâm Olsun Türkiye İşçi Sınıfına

Selâm Olsun Devrimci Bursa İşçisine.

fotoğraflı anlatım 4.sayfada

Bursa'da 4 Nisan 1975 günü gizli oy-açık sayım yoluyla yapılan referandum sonuçları şöyledir.

RENAULT işyerinde; 2189 oy kullanılmış sendikamız 1532 oy alırken, Çağdaş Metal-İş ancak 645 oy alabilmiş, Türk Metal Sendikası ise hiç oy alamamıştır.

TOFAŞ işyerinde kullanılan 1827 oyun 953'ü Sendikamıza verilirken, Çağdaş Metal-İş 468 oy alarak bu işyerinden de silinmiş, Türk Metal Sendikası ise ancak 380 oy alarak sendikacılık hayatına veda etmiştir.

MAKO işyerinde 518 oy kullanılmış, MAKO'lu 412 işçi Sendikamıza oy atıp bize yetki verirken Çağdaş Metal-İş, bu işyerinde de ancak 100 oy alabilmiş ve bu işyerinde de hic oy alamayan Türk Metal-Iş Sendikasıyla sararmış kuru yaprak örneği kaçınılmaz akıbetlerini görmüşlerdir.

SAYI : 54 15 Nisan 1975

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Dogar

GN.ELEKTRİK İŞÇİLERİ ARAMIZDA

İşçi sınıfımızın sörümüye karşı hızlanan ekonomik ve politik mücadelesi her geçen gün hızla büyüyor. Her gün daha bilinçli, daha kararlı olarak yurt sathına yayılıyor. İşçi sınıfımız sermayeye karşı onurlu mücadelesini devrimci sendikalarda birleşerek sürdürüyor.

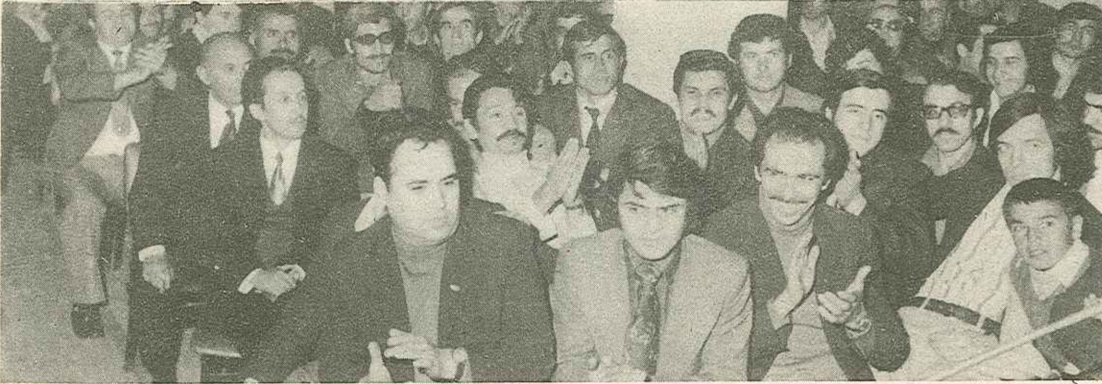
Bu ise sömürücülerin hiç işine gelmiyor. Yerli ve yabancı burjuvazi, (patronlar) kendi talan düzenlerini rahatça sürdürebilmek için, biz işçilerin dağınık ve bilinçsiz kalmamızı istiyor. Bu onların kendi sınıfsal çıkarlarının bir gereğidir.

Ne varki onların, birliğimizi bozmaya yönelik tüm çabaları, işçi sınıfımızın devrimci sendikalarda saflarını sıklaştırmasını engelleyemiyor.

İşte geçtiğimiz günlerde, işveren sarı sendika işbirliğinin düzenlediği oyunlara dur diyen 1250 General Elektrik İşçiside aramıza katıldı.

Topkapı I. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu Ampul üreten General Elektrik T.A.O. ile Elektrik Motorları ve Soğutma Cihazları imal eden General Elektrik A.Ş., Türkiye'ye ilk giren Amerikan sermayesi ile kurulmuştur.

General Elektrik'te çalışan 1250 işçi sarı sendika olarak niteledikleri METAL-İŞ'ten top luca istifa ederek yanımızda yer almışlar ve işçi sınıfımızın biricik ekonomik örgütü DİSK'in devrimci bütünlüğüne güç katmışlardır.

NETAŞ'TA ZAFER!

29 Mart 1975 günü Netaş'ta bayram havası vardı. Zafer bayrağı bunca kahırlı günden sonra göndere çekilmişti. Çünkü 1300 devrimci işçi, tüm isteklerini 29 Mart 1975 günü işverene kabul ettirmiştir.

İşveren sarı Sendika çetelerinin ve polisin tezgâhladığı oyunlar, Netaş işçilerine sökmedi. Türkiye İşçi Sınıfının her geçen gün hızlanan haklı mücadelesine ileri bir mevzi daha kazandıran Netaş işçilerinden birisi o gün şöyle bağırıyordu:

Daha gün o gün değil
Derlenip bükülmesin
bayraklar
Dinleyin duyduğunuz
Çakalların ulumasıdır.
Safları
Sıklaştırın çocuklar
Bu kavga faşizme karşı,
Bu kavga hürriyet
kavgasıdır

yazısı 5.sayfada

Demirel, "Türkiye'yi altları kaldırmak gerek,, dedi

Nedim

YORUM

DÜNYA'da İŞÇİ SINIFI ve tüm emekçi halklar kapitalizmi çökertiyor, emperyalizmi geriletiyor ve kurtuluşlarına doğru emin ve kararlı adımlarla yürüyorlar.

İŞÇİ SINIFIMIZ günümüz Türkiye'sinde bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine daha etkin olacak biçimde hazırlanıyor. Türk-İş içindeki devrimci muhalefet, Türk-İş'in sarı yönetimini sallıyor. Sarı Sendikacılığın ipliğinin pazara çıktığı günümüzde DİSK, işçi sınıfımızın biricik ekonomik örgütü olarak her geçen gün daha da güçleniyor. İşçi sınıfımız, sermayedar sınıfa karşı verdiği ekonomik ve politik mücadelesi ile toplumumuzun öncüsü olduğunu ispatlıyor.

SERMAYE SINIFI, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın etkinleşen gücü karşısında ürktü. Ülkemizde tüm demokratik güçlerin devrimci birliği onları telâşa düşürdü. O nedenle daha dün birbirlerine küfredenler, bugün kendi sınıfsal çıkarları için, sömürüyü arttırmak, emperyalistlere ve yerli tekellere daha geniş olanaklar sağlamak amacıyla, halka karşı MİLLİYETÇİ CEPHE adı altında birleştiler.

EMPERPYALİST EKONOMİLERE ülkemizi göbeğinden bağlamış sermaye ve partilerinin memleket idare etmede ne denli güçsüz ve bağımsızlığımıza gölge düşürücü nitelikte olduklarını, bugün bilmeyen kalmamıştır.

İŞÇİ SINIFIMIZ ve emekçi halkımız, DİSK ve tüm ilerici ve yurtsever güçler gerici egemen çevreleri bir daha iktidarda görmek istememektedirler.

İŞÇİ SINIFIMIZ ülkemizdeki demokrasiyi daha ileri bir aşamaya yöneltmek, tam bağımsızlığımızı sağlamak ve özgürlüğü bir avuç sömürücü asalağın tekelinden kurtarıp, halkımıza insanın insanı sömüremediği bir düzen kurabilmek amacıyla sürdürdüğü devrimci mücadelesi KUTLU OLSUN.

MC NEDİR?

MC harflerinin ne demek olduğunu elbette bugün bilmeyen yoktur. Biz yinede söyleyelim. MC, Milliyetçi Cephe denen gerici ittifakın kısa adıdır. İşçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza karşı kurulmuş bir ittifaktır bu.

MC, bir de başka bir anlama gelirki, onuda dünyada bilmeyen yoktur. Biz yinede söyleyelim, MC, Mc Carthy denen bir halk düşmanının kısa adıdır. İşçi sınıfına, emekçi halka ve devrimci aydınlara ülkesinde kan kusturan onları, elektrikli sandalyelerde idam eden Amerika Birleşik Devletlerinin eski Adalet Bakanıdır bu.

NEDEN MADEN-İŞ

ARAŞTIRMA VE ÖNEMİ

HÜSEYİN EKİNCİ
Genel Başkan Vekili

Araştırma, gerek fizikî olayların gerekse sosyal olayların seyrini, sebeplerini ve bu sebeplerin her birinin etki derecesini tespit etmek ve bu olayların muhtemel sonuçlarını önceden tahmin etmeye çalışmaktır.

Sosyal araştırma ise toplumun incelenmesi demektir. Toplum aynı zamanda hem üretici hem tüketici olan ve tüm faaliyetleri bunlar etrafında şekillenen insanlardan oluşur. Bu yüzden toplumun incelenmesi toplumdaki üretim ilişkilerinin ve bunların getirdiği kurumların ele alınmasını gerektirir.

Toplumsal olaylar, doğadaki olaylar gibi belirli yasalar içinde olagelmektedir. Bu yasalar belirlenip, olaylar bunların çerçevesinde ele alınmadıkça toplumda olup bitenler anlaşılmaz. Diğer bir deyişle olayların tam bir değerlendirmesinin yapılabilmesi için belirli bir yöntemle incelenmeleri gerekir ki, bu yöntem de belirli yasaların toplumsal olaylara uygulanmasıdır.

Yapılmış olan çeşitli araştırmalar gözden geçirildiğinde bunların her birinde olayların açıklanması için çeşitli yollara başvurulduğu görülür. Kimi olaylar da sadece nicel yönleriyle ortaya konmuştur. Olayları fizik ötesi kavramlarla anlatmaya çalışmak, olayları aydınlığa kavuşturmaz. Yalnız olaylarla ilgili rakamları bulup çıkarmak da birşey ifade etmez. Önemli olan olayların nasıl olmalarının yanı sıra, neden öyle olduklarıdır. Nedenler ise, yüzeydeki birtakım belirtiler değil, temeldeki olylardır. Bunlar gözönüne alınmadıkça olayların gerçek niteliği ortaya çıkmayacaktır.

Gerçeği yansıtmayan yöntemlerin kullanılması tesadüfî veya dalgınlıktan ileri gelen bir durum değildir. Olaylar herkesi aynı şekil ve derecede değil, üretimdeki yerine göre etkiler. Bu koşullar altında ise, mevcut düzenden yana olanlar düzeni iyi gösterecek araştırmaları tercih eder ve yaptırırlar. Yani tarafsız değillerdir. Halbuki gerçekçi araştırmaların amacı düzeni iyi göstermek değil, mevcut durumu ortaya koymaktır.

Bugün Üniversite, resmî kuruluşlar veya özel olarak kurulan derneklerde araştırmalar yapılmaktadır. Her ne kadar aralarında gerçekçi ve tutarlı çalışmalar varsa da, buralardaki araştırmalar genellikle düzenden yana, düzeni iyi göstermeye çabalayan çalışmalardır. Bunu gerçekleştirebilmek için de, veriler zorlanmdakta hatta tahrif edilmektedir. Bu türden olmayan çalışmalara ise çeşitli zorluklar gösterilmektedir. Toplumun gerçeklerini inceleyen araştırmaların yayınlanmaması için türlü oyunlar oynanmakta, tezler kabul edilmemekte, doçentlikler, profesörlükler onaylanmamaktadır.

Gerçekçi araştırmalar niçin yapılır? Yani olaylar incelenip onların şimdiki seyirleri ve gelecekteki seyirleri niçin açıklanmaya çalışılır? Bütün bunlar olayların kendi başına seyretmesini önlemek, onları belli amaçlar için yönlendirmek üzere yapılır. Sendikalar da temsil ettikleri kitlelerin çıkarlarını korumak, onların çıkarlarını arttırmak üzere olayları anlamak ve yönlendirmek gereğini duydukları için sosyal araştırmalar yaparlar.

Bir sosyal araştırmacı, ele aldığı olayı tüm boyutlarıyla ortaya koyabilmek için herşeyden önce içinde yaşadığı toplumu iyi bilmek zorundadır. Çünkü, incelediği olay, yaşadığı toplumda geçmektedir. Yaşadığı toplumu iyice tanıyabilmek için ,genel olarak toplumların tarihini, toplumların gelişme ve değişme yasalarını bilmek, bu çerçeve içinde kendi toplumunun özelliklerini de dikkate almak zorundadır. Bir olayın tüm boyutlarıyla açıklanabilmesi, o olayın nasıl bir toplumda ve o toplumun hangi devresinde meydana geldiğini bilmekle mümkün olur.

Olayın cereyan ettiği toplumu tanımak yetmez. Ele alınan olay hakkında da etraflı bilgi sahibi olmak gerekir. Bu da olay hakkında hem geçmişteki, hem şimdiki verilerin toplanmasını ve bu verilerin sağlıklı, yani doğru veriler olmasını gerektirir. Böylece araştırmacı, olayların seyrini etkileyen faktörleri inceleyerek, olayların sebeplerini ortaya koyar. Toplumsal olayların işleyiş yasaları yardımıyla da söz konusu olayın gelecekteki seyrini ve sonuçlarını açıklamaya çalışır. Bütün bunlar göstermektedir ki, bir araştırmacı için genel olarak toplum hakkında ve özel olarak ele alınan olay hakkında rakkamlarla anlatılacak derecede kesin bilgiler toplamak çok önemlidir. Hemen burada şunu belirtmek gerekir; Araştırmacılık zaman zaman, elde edilmesi zor bilgilerin toplanması olar kalgınlanmakta ve istihbaratçılıkla karıştırılmaktadır. Araştırmacılık, sadece bilgi toplamak olmadığı gibi, her türlü bilginin de toplanması değildir, gizli bilgilerin toplanması ise hiç değildir.

Bütün bunlar göstermektedir ki, işçi sendikalarının kendileriyle ilgili konuları, kendilerinin ve kendi derledikleri verilerle incelemeleri gerekir. Sendikamız da bu gerçeklerin ışığı altında Araştırma Dairesini kurmuştur.

8 işyerinde uyuşmazlık var

M.A.N.

Topkapı I. Bölge Temsilciliğimize bağlı M.A.N. Kamyon-Otobüs San. işyerinde çalışan üyelerimiz adına sendikamızca sürdürülen Toplu Sözleşme görüşmelerinin 25 Mart 1975 tarihinde uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine Uzlaştırma Kurulunun oluşturulması için konu İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirilmiştir.

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimize bağlı Doğu Galveniz, Tasaş Türk Ambalâj San., Haymak Döküm ve Fitting San., Mimas Lmt. Şti. İşyerlerindeki Toplu Sözleşme görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlanmış ve bu adı geçen işyerlerinin bir kısmı için Uzlaştırma Kurulu çalışmaları sürdürülürken bir kısmı içinde Uzlaştırma Kurulunun oluşturulması için Bölge Çalışma Müdürlüklerine müracaat edilmiştir.

Levent VI. Bölge Temsilciliğimize bağlı TEMSA Teknik Malzeme işyeri ile sendikamız arasında 4 Mart 1975 tarihinde başlayan Toplu Sözleşme görüşmeleri 31 Mart 1975 tarihinde, BORONKAY SAN. ve TİC. KOLL. ŞTİ. işyeri ile sendikamız arasında 10 Şubat 1975 tarihinde başlayan Toplu Sözleşme görüşmeleri 20 Mart 1975 tarihinde anlaşmazlıkla sonuçlanmış ve her iki işyeri için Uzlaştırma Kurulunun oluşturulması Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirilmiştir.

Eskişehir XII. Bölge Temsilciliğimize bağlı ENTİL Endüstri Yatırımları ve Tic. A.Ş. işyeri ile sendikamız arasında 21 Mart 1975 tarihinde başlayan Toplu Sözleşme görüşmeleri, işverenin sendikamızın tekliflerinin tümünü reddetmesi üzerine uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır.

Bu konuyla ilgili olarak 14 Nisan 1975 tarihinde Bölge Çalışma Müdürlüğünde yapılacak toplantıyla Uzlaştırma Kurulu oluşturulucaktır.

8 işyerinde sözleşme görüşmeleri

TÜRKELİ

Topkapı I. Bölge Temsilciliğimize bağlı ERGAT MAK. SAN. işyeri ile sendikamız arasında bir süre önce başlayan Toplu Sözleşme görüşmeleri sürdürülmektedir.

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimize bağlı TÜRKELİ Televizyon Anten, PRESİZ Metal İmalât işyerlerinde bir süre önce sendikamızca başlatılan Toplu Sözleşme görüşmeleri devam etmektedir.

Levent VI. Bölge Temsilciliğimize bağlı UNİKA Universal Kablo San. ve ROTA Motorlu Araçlar işyerleri ile sendikamız arasında bir süre önce başlatılan Toplu Sözleşme görüşmeleri halen sürdürülmektedir.

İzmit VII. Bölge Temsilciliğimize bağlı ÇELİK SAN. A.Ş. işyeri ile üyelerimiz adına sendikamızca yapılacak Toplu Sözleşme görüşmelerine 3 Nisan 1975 tarihinde başlanmıştır.

Silahtarağa XIV. Bölge Temsilciliğimize bağlı ve yetkimizin işyerinde bir süre önce yapılan REFERANDUM'la belirlendiği TÜR KDEMİR DÖKÜM FABRİKASI Çoban Çeşme işyeri ile sendikamız arasında yapılacak Toplu Sözleşme görüşmelerine 31 Mart 1975 tarihinde başlanmıştır.

Safraköy XVI. Bölge Temsilciliğimize bağlı KUMRUSAN SAN. işyeri ile sendikamız arasında 2 Nisan 1975 tarihinde başlayan Toplu Sözleşme görüşmeleri sürdürülmektedir.

bize gelen işçi mektupları

M. Suat Esinsel
Grundig Baştemsilcisi

FİKİR SUÇU VE BASIN ÖGÜRLÜĞÜ ÜZERİNE

Ülkemizde her ne kadar cicili bicili demokrasi türküleri söyleniryorsada örtülü bir faşizm hüküm sürmektedir. İşçi sınıfı ve bilmi doğrultusunda düşünenler susmaya zorlanmaktadır. Hakim sınıflar namuslu düşünürleri, emekten yana basın organlarını ve kurumları ekonomik güçleri ile yıkmaya çalışmaktadır.

İşçilerin zararlarına işleyen T.C.K.daki 141. ve 142. maddeleri çalıştırmakta haktan yana, emekten yana düşünenleri yargıçlar önüne çıkartmaktalar.

Kalemlere zincir vurup, düşünen kafaları ezmeye çalışmaktalar. Elbetteki kapitalist toplumlarda hakim sınıflar (Patronlar) kendilerinin türkülerini okuyan düşünür ve yayın organlarını konuşturacaktır. Emekçi halkın, işçi sınıfının uyanmaması için, evler, apartmanlar dağıtan, sermayenin kuyrukçuluğunu yapan basın organlarını konuşturacaktır.

Demokrasi üstüne nutuklar atanlar! demokrasi canbazları bırakında herkes düşündüğünü söylesin, bağırsın. Korkunuz, telaşınız niye? Çarkımız ters dönecek sallanatınız sona erecek diyemi korkarsınız? Haklısınız bunda elbette. Uyanan düşünen işçiler bu sömürü düzeninize dur diyecektir.

Sırtından çıkan terin ellerindeki nasırların bedelini alacaktır. Asıl korkunuz bu.

İnsanların birbirini sömürmesi üzerine kurulan düzenlerde her devirde aynı yöntemlere başvurulmuş fakat asıl üretimin sahibi olan işçiler bu zincirleri kırmışlardır. Olaylar bize şunu öğretmiştir.

Fikre zincir vurulamaz.

Sermaye Kesimi bunu çok iyi bildiği için bütün kozlarını oynamaktadır. İşçiler faşizmin hüküm sürdüğü ülkelerde Sosyal devlet anlayışındaki fikir özgürlüğünün sınıfının meselelerinden ayırmamalıdır, sıkı sıkıya sarılmalıdır. Kumarın kendi üzerinde oynandığını bilmelidir. Mevcut kanunların koruyucuları hükümetler, sermaye kesiminin temsilcisidirler.

Faşist İtalyan kanunlarından aktarılan fikir özgürlüğünü yasaklayan kanunlarla kendilerini korumaya çalışmaktadırlar.

Türk Ceza Kanununun 141. ve 142. maddeleri işçi sınıfının zararınadır. Bu maddeler yasalardan çıkarılmalıdır. Bir ülkenin çalışanları, düşünenleri zararına, kanunlar işliyorsa o ülke'de demokrasiden söz edilemez. O ülkedeki demokrasi olsa olsa domates demokrasisi olur.

SENDİKAMIZIN ORGANİK YAPISI

LOKALLER

a) Lokal Yönetim Kurulu :

Madde: 78 — a) Lokal Yönetim Kurulu Lokal Genel Kurulunca gizli oylama ve oy çokluğu usulü ile sendika baştemsilcileri, yeteri kadar yoksa sendika temsilcileri, yeteri kadar yoksa ünite temsilcileri arasından seçilen 7 asil 7 yedek üyeden kurulur. Asil üyeler ilk toplantıda bir başkan bir başkan vekili ve bir raportör seçerek, görev taksimi yaparlar. Bunların seçimi sırasında da, baştemsilci, yoksa sendika temsilcisi, yoksa ünite temsilcisi olmak üzere göz önünde tutulur ve şarttır.

Bu seçimlerin tamamında profesyonel durumda olan sendika baştemsilcilerinin öncelikle aday olma hakkı vardır. Lokal Yönetim Kurulu haftada bir, kendilerinin kararlaştıracağı günde toplantı yapar.

b) Bir işyerinde birden fazla lokal kuruluşu olduğu takdirde, o işyerinin sendika baştemsilcisi, işyeri içinde üyeler ve lokaller arası koordinasyonu ve sendika bütünlüğünü sağlamak ve sendika ile işveren ilişkilerini kurmak açısından, sendika idare kademeleri zinciri içerisinde Lokal Başkanlıklarının üstündedir.

Diğer hallerde ise Lokal Başkanlıkları Sendika Baştemsilcilerinin üstündedir.

b) Lokal Yürütme Kurulu:

Madde: 79 — Lokal Yürütme Kurulu, başkan, başkan vekili ve raportör olmak üzere üç kişiden kurulur.

c) Lokal Genel Kurulu:

Madde: 80 — Lokal Genel Kurulu, Lokale bağlı üyelerin katılması ile toplanır. Genel Kurulun, yeri, günü, saati ve gündemi Bölge Temsilcisi ile Lokal Yönetim Kurulu tarafından müştereken kararlaştırılır ve hazırlanır. Gazete ilânı ve mahallî mülkiye amirine bildiri ve hukukî formalite işlemleri Bölge Temsilcisince yapılır.

Üyelerin Genel Kurula çağrı bildirisi Bölge Temsilcisi ile Lokal Başkanı tarafından müştereken hazırlanır, imzalanır ve üyelere dağıtılır.

Madde: 81 — Lokal Genel Kurulu normal olarak yılda bir defa toplanır. Ve gündemdeki maddeleri görüşür.

Madde: 82 — Bölge Temsilcisi, Lokal Genel Kurullarının yapılacağını en geç bir hafta önce Genel Merkeze bildirir.

Lokal Genel Kurulunda, Genel Merkezden yetkili temsilci bulunmadığı takdirde, Bölge Temsilcisi, Genel Merkezi temsil eder. Bu sebeple, lokallerin kongresinde Bölge Temsilcisi mutlaka bulunur.

d) Lokallerin Görev ve Yetkileri:

Madde: 83 — Lokallerin görev ve yetkileri şunlardır:

a) Lokale bağlı işyerlerindeki, Sendika Baştemsilcileri ile Sendika Temsilcilerinin görev yapıp yapmadığını kontrol etmek, bunların görev yapmıyanları hakkında Bölge Temsilciliğine rapor etmek,

b) Üye kaydı yapmak veya yaptırmak ve bu kayıtları muntazaman Bölge Temsilciliğine vermek ve üyelik kararlarının alınıp alınmadığını takip etmek üye hüviyetlerini Bölge Temsilciliğinde yaptırmak ve bunları sahiplerine vermek,

c) Lokale bağlı işyerlerindeki toplu iş sözleşmelerini, iyi uygulanıp uygulanmadığını kontrol etmek, aksaklıkları Bölge Temsilciliğine bildirmek,

d) Üyelerin şikâyet ve müracaatlarını almak, toplu sözleşme hükümlerine göre kendi yetkisinde olanları yapmak veya halletmek, halli mümkün olmayanları, Bölge Temsilcilik Kuruluna görüşülmek üzere Bölge Temsilciliğine bildirmek.

Ternal'de Sözleşme İmzalandı

Silahtarağa XIV. Bölge Temsilciliğimize bağlı Prestcold buzdolaplarını üreten Ternal işyeri ile sendikamız arasında 9.1.1975 tarihinde başlıyan toplu sözleşme görüşmelerinin 7.2.1975 tarihinde uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine oluşturulan Uzlaştırma Kurulunun kararı taraflarca kabul edildiğinden 21.3.1975 tarihinde, toplu iş sözleşmesi imzalanmıştır.

İmzalanan bu toplu iş sözleşmesi, 1.11.1974 tarihinden itibaren 2 yıl sürelidir. Üyelerimiz, 1. yıl saat ücretlerine 300 kuruş, 2. yıl 300 kuruş zam alacaklardır.

Kıdem tazminatının 30 gün olarak belirlendiği toplu sözleşmeye göre, üyelerimiz, yılda iki maaş tutarında ikramiye, yılda 900 TL. yakıt yardımı, 700 TL. izin ödeneği, 900 TL. evlenme, 1000 TL. askerlik yardımı, 600 TL. doğum yardımı alacaklardır. Ayrıca üyenin ölümü halinde yakınlarına 3500 TL., yakınlarının ölümü halinde üyeye 600 TL. ölüm yardımı yapılacaktır. Çocuk zammının 25 TL. olarak saptandığı bu sözleşme ile, çocuğu öğrenimde olan üyelerimizin her çocuğu için, ilkokul öğreniminde olanlara yılda 200 TL., orta ve lise öğrenimi yapanlara yılda 250 TL. Yüksek tahsilde olanlara 400 TL., tahsil yardımı yapılacaktır.

Tüm bu hakların yanısıra, üyelerimize türlü sosyal hak ve menfaatlerle sendikal prensiplerde de yeni haklar alınmış olup, imzalanan sözleşmeden 145 üyemiz yararlanacaktır.

egitim çalışmaları sürdürülüyor

A-TİPİ Seminerler:

Mart ayında Merter ve Pendik Eğitim salonlarımızda yapılan seminerlere Nisan ayı içinde de devam edilecektir.

1975 Ocak ayında başlayan ve bugüne dek devam eden seminerlerden 600 üyemiz yararlanma olanağı bulmuştur.

B-TİPİ Seminer:

13-22 Nisan 1975 günleri arasında Mites Eğitim Merkezimizde B-TİPİ Geliştirme Semineri düzenlenmiştir. Seminere, 60 Sendika Baştemsilcisi katılacaktır.

STAJ KURSLARI

Mart ayı başında başlayan Staj Kursları Nisan sonuna kadar devam edecektir.

Kurslara katılan 30 üyemiz sendikamızın çeşitli dairelerinde başarı ile çalışmalarına devam etmektedirler.

İŞSİZLİK

Çimen Turan

Çeşitleri, Dünya'daki Ve Türkiye'deki İşsiz Sayıları

Çalışmak üzere bir iş arayıpda bulamayan bu yüzden geçimini sağlayacak bir işte çalışmayan insanlara işsiz denir. İşsizlik denince akla hemen iki tür işsizlik gelir. Birincisi açık işsizlik, ikincisi gizli işsizlik. Açık işsizlik şehirlerde oturan herkesin ya kendisinin veya tanıdığı herhangibir kişinin başına gelen bir olaydır. Açık işsizlik, çalışmak üzere bir iş arayan, bulamadığı için de boş gezen insanlar için söz konusudur. Bu insanlar hiç bir işte çalışmayan, ama iş buldukları anda çalışmaya hazır olan insanlardır. Gizli İşsizlik ise bundan farklı bir şeydir. Bir kere, açık işsizliğin daha çok şehirlerde söz konusu olmasına karşılık, gizli işsizlik esasen tarım kesiminde söz konusudur. Gizli işsizliği şöyle açıklayabiliriz. Meselâ; 5 kişinin yapabileceği bir işi (daha doğrusu üretimi) 8 kişi yapıyorsa, burada 3 kişi gizli işsizdir denebilir. Bu üç kişinin o işten ayrılıp, başka bir işe geçmeleri halinde kullanılan aletlerde ve makinalarda bir artma olmamasına rağmen yapılan işte hiçbir azalma olmaz, kalan 5 kişi aynı miktarda makina ve alet kullanarak eskiden yapılan üretimi aynen gerçekleştirir.

Açık işsizlikle gizli işsizlik arasında önemli farklar vardır: birincisi açık işsiz olan kişi, işsiz olduğunun farkındadır ve iş aramaktadır, gizli işsizliğin söz konusu olduğu yerlerde çalışanlar ise çoğunlukla gizli işsizliklerinin farkında değillerdir ve başka bir iş aramazlar, kendilerine göre onlar işsiz değillerdir. İkincisi, açık işsizlikte işsiz olan insanlar bellidir, çünkü hiçbir iş yapmamakta ve iş aramaktadırlar. Gizli işsizlikte ise gizli işsiz olan insanlar belli değildir, gizli işsizlik bir grup için söz konusudur. Yukarıdaki örneğimize dönersek, 8 kişinin çalışmakta olduğu, bir işi 5 kişi yapabilecektir dendiğinde, bu 8 kişiden üç kişinin gizli işsizliğinden söz edilir kişi kişi şu gizli işsizdir, şu değildir denemez. Açık işsizlik, gizli işsizlik arasındaki farklardan en önemlisi ise, gizli işsizliğin esasen tarım kesiminde söz konusu olmasıdır. Köylerde bir ailenin hemen hemen bütün fertleri, kendi malları olan belli bir miktar toprağı işleyerek geçinirler. Zamanla bu ailenin nüfusu artmasına rağmen işlenen toprak büyümez. Böylece belli bir zaman sonra, o toprakta çalışan bu aile fertlerinin bir kısmı gizli işsiz haline gelir. Ailenin nüfusunun artmaya devam etmesi, işlenen toprak miktarının da değişmemesi sonucunda nihayet öyle bir noktaya gelindiki bu toprak, ailenin bütün fertlerini besleyemez. O zamana kadar az da olsa, iyi kötü beslenebilen kişilerin artık beslenemez hale gelmesiyle, ailenin bazı fertleri başka bir iş aramak üzere topraktan uzaklaşırlar, ya ücretli tarım işçisi olarak çalışmak üzere köylerde ya da başka bir işte çalışmak üzere şehirlerde iş aramaya başlarlar. Bu anda eskiden gizli işsiz olan insanlardan bir kısmı açık işsiz haline gelir.

Gizli işsizlik durumu, yani belli bir işte, o işi yapabilecek sayıdan fazla miktarda insan çalışması durumu sanayi kesiminde, hele hele özel sermayenin işyerlerinde söz konusu olmaz. Çünkü beş işçiye yaptırabileceği bir işte hiçbir patron sekiz işçi çalıştırmaz. İşçilerden üçünü derhal işten atar.

Bütün kapitalist ülkelerde az veya çok sayıda ama mutlaka bir işsiz kitlesi vardır. Örneğin 1973 yılında İngiltere ve Japonya'da bir milyona yakın, Amerika'da 5 milyon, Hindistan'da ise 8 milyon işsiz insan vardı. 1975 yılında bu sayılar yükselmeye devam etmektedirler.

Türkiye'de son yıllarda işsizlik önemli bir problem haline gelmeye başlamıştır. Ve işsiz sayısı gittikçe artmaktadır. 1975 yılının ilk aylarında Çalışma Bakanı tarafından Türkiye'deki işsiz sayısının 1.700.000 olduğu açıklanmıştır. Yurt dışında çalışan bir milyon kişiyi de Türkiye'deki işsiz sayısına dahil etmek gerekir. Çünkü bu bir milyonu aşkın kişi Türkiye'de iş bulamadıkları için yabancı ülkelere gitmişlerdir. Ayrıca bu kişiler çalıştıkları ülkelerdeki işlerini kaybettikleri takdirde yurda dönüp iş arayacaklardır. Şu anda Türkiye'de zaten iki milyona yakın işsiz mevcut olduğu için bunlar iş bulamayacaklar, vasıflı olanlar iş buldukları takdirde de, şu anda çalışmakta olan bazı işçilerin işsiz kalmalarına sebep olacaklardır.

İşsiz sayıları hiçbir ülkede tam doğru olarak tespit edilememektedir. Hele Türkiye'de işsiz sayılarının tespiti için yapılan çalışmalar hiç sağlıklı değildir. Bu yüzden, bu yazıda gerek yabancı ülkeler için, gerek Türkiye için verilen işsizlik sayıları asgarî kabul edilmelidir.

EKONOMİ POLİTİK

nasıl sömürülüyoruz

Bundan önceki sayımızda KAPİTALİZM NEDİR konusunu incelemeye başlamış ve öz olarak şunları söylemiştik:

Kapitalizm, sömürü düzenlerinin en sonuncusu ve en gelişmişi olan ve yıkılmaya mahkûm bir üretim biçimidir. Kapitalist toplumda üretim araçlarının özel sahipliliği (mülkiyeti) esastır. Üretim araçlarını elinde tutan sermayedar sınıf, yaşamak için iş güçlerini satmak zorunda olan işçi sınıfının emeğini sömürerek yaşar. Bu düzende üretim, gerçek amacını yitirmiştir. Çünkü, üretim, toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için değil, sermayedar sınıfın kârını arttırmak için yapılır. Esasen kapitalist toplumun bütün kurumları, kuruluşları, kanunları bir tek amaca hizmet eder: SERMAYEDAR SINIFIN DAHA FAZLA KÂR ETMESİNE...

İşçi sınıfının satabileceği tek mal olan işgüçlerinin değeri ile, ödenen ücretler arasında fark vardır. Yani işçilere sermayedara sattığı malın (işgücünün) karşılığı ödenmez. İşte bu ödenmiyen kısım, sermayedarın kârıdır.

Kapitalist düzenin temel kanunu olan bu gerçeği, bir örnekle daha açık olarak görelim:

Diyelim ki 100 işçinin çalıştığı bir konserve fabrikası var. Bu fabrikanın bir günlük üretimi 8000 konserve. Demeki bir işçi günde 80 tane konserve yapıyor. Bir konservenin piyasa satış fiatı ortalama 12 lira. Biz bu 12 liranın 5 lirasını toptancı tüccara ve ulaştırma masraflarına bırakalım. Diyelim ki, bir konserve, sermayedara net olarak sadece 7 lira bırakıyor. 1 işçi günde 80 konserve yaptığına, bir konservede sermayedara net 7 lira bıraktığına göre:

1 İŞÇİNİN BİR GÜNDE YARATTIĞI DEĞER = 7 × 80 = 560 liradır.

Şimdi bir de bu 80 konservenin üretim masrafını yani maliyetini hesaplıyalım:

Üretimin yapılabilmesi için emek, vazgeçilmez bir unsur olduğuna, makinalar işçiler olmadan çalışmıyacağına göre, sermayedar sınıf, önce işgücü bulmak zorunda. Kapitalist düzende sermayedara gerekli olan satılık iş gücü hazır. Çünkü üretim araçlarından yoksun olup, yaşamak için işgüçlerini satmak zorunda olan bir sınıf var: İŞÇİ SINIFI.

Demekki Ücret, sermayedarın kâr edebilmesi için gerekli üretim masraflarından ilki oluyor. Bu fabrikada çalışan işçinin net 70 lira günlük ücreti var. Sermayedar ham maddeler yani konservenin kutusu kapağı, yemeği için de bir masraf yapıyor. 80 konservenin hammadde masrafı 160 lira olsun bir üretim masrafı daha var. Bu da amortisman payı. Yani makinaların kullanıla kullanıla eskimesi ve bir süre sonra yenilerine ihtiyaç duyulması: Bu masrafta 80 konserve için 30 lira. Şimdi bütün bu masrafları toplıyalım:

80 konservenin üretim masrafı:

70 lira ücret, 160 lira hammadde, 30 lira amortisman tutarı, toplam 260 lira.

Oysa bir işçinin ürettiği 80 konservenin sermayedara kazandırdığı 560 lira idi. Nereye gitti aradaki fark?

560 - 260 = 300 lira, bir işçinin emeğinden bir günde sermayedarın kasasına inmiş oldu. Ancak bu fabrikada bir değil, 100 işçi çalışmakta ve her biri günde 300 liralık bir ek değer yaratmakta.

Yani bir günde toplam olarak : 100 x 300 = 30.000 liralık bir ek değer yaratılmakta. İşçi sınıfının yarattığı, fakat kâr adı altında sermayedarların koyduğu bu ek değer, ayda 30 x 30.000 = Dokuzyüzbin lira yılda bilmem ne kadar milyon lira eder.

Bu ek değere, yani işçinin ücret olarak aldığı para ile, yarattığı değer arasındaki farka ARTIK DEĞER denir.

Artık değer, (burada 300 lira) işçinin ücret karşılığında sattığı malın, işgücünün, ödenmiyen karşılığıdır. Sermayedarın kârı, işte bu ödenmiyen karşılıklardan ibarettir.

Bir de bu hesabı işçinin 8 saatlik çalışma süresi açısından yapalım :

1 işçi 8 saatlik çalışma sonucunda 560 liralık bir değer yaratıyorsa

Aldığı ücreti yani 70 liralık değeri ne kadar zamanda yaratıyor?

$$\frac{70 \times 8}{560} = \frac{560}{560} = 1 \text{ saat.}$$

Demekki bir işçi günde sadece 1 saat çalışmakla kendi ücretini çıkarmış, aldığı 70 lira karşılığında sermayedara 70 liralık mal yapmış oluyor. Buraya kadar her şey normal. Eşit şartlar altında yapılan bir alışveriş. Ama işte bu noktada kapitalizmin temel kanunu işliyor ve işçi kendi ücretini çıkardıktan sonra da çalışmaya devam ediyor. Ve her gün tam 7 saat kendisine yüklenmiş bir angarya olarak, sermayedar hesabına çalışıyor.

İşte sermayedarın kasasını her geçen gün biraz daha şişiren kaynak budur. Yani işçi sınıfı, işçi sınıfının emeği, emeğinin ödenmiyen karşılığı. Artık değer yolu ile işçi sınıfının sermayedarlar tarafından sömürüsü esasına dayanan kapitalizm, yığınların açlığı sefaleti üzerine kurulmuş bir talan düzenidir.

Bir avuç sermayedarın saltanatına dayanan bu sömürü düzeninin değiştirilmesi, emekten yana bir düznein kurulması, işçi sınıfının örgütlü ve disiplinli mücadelesi içinde siyasal iktidara gelmesi ile gerçekleşecektir.

BURSA'DA ZAFER MADEN-İŞ'İN

Bursa XIII. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu Otomotiv Sanayi Renault ve Tofaş ile Madeni Eşya İşkolunda üretim yapan MAKO işyerlerinde 4 Nisan 1975 günü gizli oy-açık sayım yoluyla REFERANDUM uygulaması yapılmış ve işçiler bu REFERANDUM ile, kendileri adına Toplu Sözleşme yapacak sendika olarak DİSK MADEN-İŞ'i seçmişler ve yetkiyi DİSK-MADEN-İŞ'e vermişlerdir.

Yıllardır bu bölgedeki işçilere işverenden fazla işveren kesilen Çağdaş Metal-İş, devrimci Bursa İşçisinden de gerekli dersi almış ve böylece Türkiye'deki sendikacılık hayatı da sona ermiştir.

Zaten hukuki açıdan bir sendika niteliği olmayan Çağdaş Metal-İş'in şimdiye dek uygulaya geldiği çağ dışı metodları onun aynı zamanda sonunu getirmiştir.

İşçi sınıfımızın bilinçli ve kararlı devrimci mücadelesi ile daha nice sarı sendikalar da yok olacaklardır.

İşçi sınıfının ekmek ve özgürlük mücadelesi her geçen gün yeni boyutlar kazanırken yerli ve yabancı burjuvazi (sermayedarlar), bizim örgütsüz ve bilinçsiz kalmamız için değişik yönetmelere başvuruyorlar.

Örneğin 1961 Anayasasının işçilere tanıdığı hakların engellenip durması bu yöntemlerin başka bir türüdür. İşverenler işçi sınıfının devrimci sendikalarda örgütlenmesini istemediklerinden bizlerin sarı sendikalara üye olmamızı yada sendikasız kalmamızı isterler.

Bunun içindir ki yıllardır savunduğumuz ve istediğimiz REFERANDUM hakkı bize verilmiyor. Çünkü REFERANDUM işçinin dilediği sendikayı gizli oy-açık sayımla özgürce seçmesidir.

REFERANDUM'u yalnız patronlar değil, bugün sermayenin sözcülüğünü yapan Türk-İş'in sarı saltanatı da istememekte ve korkmaktadır. Çünkü REFERANDUM, sarı sendika saltanatının ve sahtekârlığının sonu demektir.

Ülkemizde REFERANDUM henüz yasalaşmamış olmasına rağmen, çeşitli işyerlerinde REFERANDUM uygulamaları yapılmış ve yapılmaktadır. Ne var ki bazı uygulamalarda Türk-İş ağaları, her zaman yaptıkları gibi anti-demokratik yollara baş vurarak, REFERANDUM'un gizli oy-açık sayım niteliğini gizlediler.

Sınıfımız her geçen gün daha bilinçleniyor ve her Bölgede sendika ağalarının sahtekârlıklarını yüzlerine haykırıyor.

Türk-İş'in tabanını oluşturan bir çok sendika, bu sarı şebekeden kopmaya başlıyor. İşçi sınıfımız kendisinin biricik ekonomik örgütü Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nda birleşiyor.

ERDEMİR'DE SÖZLEŞMEYİ BİZ YAPACAĞIZ

EREĞLİ'de YETKİYİ KAYBEDEN ÇELİK-İŞ, KABA KUVVETE BAŞ VURUYOR

Sendikamız, Ereğli Demir Çelik işverenine 6. dönem Toplu iş sözleşmesi için çağırıda bulundu.

Ereğli Demir Çelik Fabrikasında çalışan işçiler adına yapılan toplu sözleşme çağrısı, işveren yanlısı Çelik-İş Sendikasında panik yaratmıştır. Erdemir işçileri 6. Dönem toplu sözleşme çağırısının sendikamızca yapılmasını Ekonomik ve Politik çıkarları bakımından daha yararlı görerek Ereğli Demir Çelik gibi güçlü bir işverenle ancak sen dikamızın kendilerine layık bir sözleşme yapabileceğini belirtmişlerdir.

ŞÜKRÜ ÖZBAYRAK

Bunun yanısıra 6. dönem Toplu İş Sözleşmesinin Protokol toplantısı 19.4.1975 tarihin de yapılacak ve bu tarihten itibaren Toplu Sözleşme görüşmeleri fiilen ve hukuken başlamış olacaktır.

Öte yandan Sendikamız 9. Bölge Temsilcisi Şükrü Özbayrak yaptığı açıklamada «6. dönem toplu iş sözleşmesi için işverene gerekli çağrıyı yapmış bulunuyoruz, işveren yanlısı sendika, Erdemir işçilerinin Ekonomik çıkarlarına saygılı olmalı ve işverenin lehine olacak girişimlerden sakınmalıdır. Erdemir işçisinin kararı 6. dönem Toplu İş Sözleşmesinin Maden-İş Sendikasınca yapılmasıdır» demiştir.

Erdemir'de yetkiyi kaybettiğini anlayan Çelik-İş fedailerinin Sendikamızın üyelerini sokakta hakaret ve kaba kuvvete baş vurarak dövmeye kalkıştıklarını da belirten Özbayrak, daha sonra «Devrimci Erdemir işçisinden yetki alamayanların, sahte imza ile Bölge Çalışma Müdürlüğünden yetki almaya uğraştıklarını, Sendikalara ancak yetkiyi işçinin vereceğini ve sahte imza ile yetki almaya çalışanların Ereğli'de sonlarının geldiğini» belirtmiştir.

NETAŞ'TA ZAFER

Halkımızın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde sürdürdüğü bayrak koşusu İskenderun'da, Bursa'da, Ereğli'de, Samsun'da sözün kısası her yakada yayılmaya başladı. Sömürüye karşı, haksızlığa karşı başlatılan bu koşuda sırası gelen, zafer bayrağını daha ileri mevzilere dikiyor.

İşçi sınıfımızın, sınıfsal inancı ile kendi çıkarları doğrultusunda kazandığı zaferlere her gün bir yenisi ekleniyor.

İşte bu bayrak koşusunda sıra 24 - Şubat 1975 günü NETAŞ işçilerine geldi. NETAŞ, Kanada yabancı sermayesiyle Ümraniye'de kurulu bulunan Northern Electric Telekominikasyon A.Ş. işyerinin kısa adıdır.

Netaş işçilerinin bayrak koşusu, kısaca anlatmak gerekirse şu şekilde başlamıştı. Netaş işyerinde çalışan 1300 devrimci işçi, kendilerini patrona kul köle etmeye çalışan TEKMET-İŞ Sendikasından toplu istifa edip, Sendikamıza üye olmaya başlayınca, Netaş işvereni bu akını engellemeye yönelik yoğun baskılara girişmiş ve işçilerin Tekmet-İş'ten ayrılmamaları için 20 işçiyi işten atarak, diğer işçilere gözdağı vermek istemiştir.

Arkadaşlarının işine son verilmesini protesto amacıyla 24 Şubat 1975 günü işi bırakan Netaş işçileri, 13 Mart 1975 günü polisin saldırısına hedef olmuş ve 27 emekçi kardeşimiz polisler tarafından götürülmüş, Sendikamızın gerekli girişimleri sonucunda serbest bırakılmışlardır.

Netaş işçileri haklı davalarını sonuna dek sürdürdüler. Evas, Beko Teknik, Telçivi, Kaya Döküm, Uyar Vida, Ferkazan. Rabak. Kordemir Elektrometal, TDD, Philips, Profilo, Bufer, Tekfen, Grundig, Vega Radyo ve Mesan işyerlerinden gelen işçiler Netaş işçilerinin mücadelesine maddi ve manevi katkıda bulundular. rinin mücadelesine maddi ve manevi katkıda bulundular.

29 Mart 1975 günü Netaş'ta bayram havası vardı. Zafer bayrağı bunca kahırlı günden sonra göndere çekilmişti. Çün kü 1300 devrimci işçi, tüm isteklerini 29 Mart 1975 günü işverene kabul ettirmişti.

İşveren sarı Sendika çetelerinin ve polisin tezgâhladığı oyunlar, Netaş işçilerine sökmedi. Türkiye İşçi Sınıfının her geçen gün hızlanan haklı mücadelesine ileri bir mevzi daha kazandıran Netaş işçilerinden birisi o gün şöyle bağırıyordu:

Daha gün o gün değil
Derlenip bükülmesin
bayraklar
Dinleyin duyduğunuz
Çakalların ulumasıdır.
Safları
Sıklaştırın çocuklar
Bu kavga faşizme karşı,
Bu kavga hürriyet
kavgasıdır.

SENDİKALARIN BAŞLICA UĞRAŞILARI

İşçi sendikalarının doğuşu sanayi devrimi ile başlıyan yeni çağın getirdiği aşırı sömürü, aşırı ölüm ve iş kazalarıyla mücadele isteğinin yaygınlığının ürünüdür. İşçiler, kapitalist üretim düzenin sonucu olan sömürü, işsizlik, ölüm, sakatlanma, hastalık ve benzeri tehlikelerden korunmak için birleşmek zorunda kalmışlardı. Günde 16-18 saat çalıştırma, çok düşük ücret verme, hatta her yıl artan işsizler yüzünden bir önceki yıla oranla daha düşük ücret teklifleri işçileri birlikte çalışmaya ve bu âfet ve tehlikelere karşı korunmaya yönelmişti. Kapitalist üretim düzeni sermayecileri ve hiç bir üretim aracına sahip olmayan ve ücretle geçinenleri iki büyük sınıfa ayırmıştı:

1 — Üretim araçlarına sahip olan sermayeleri bulunan kapitalistler, ...

2 — Ücretle çalışan ve hiç bir üretim aracına sahip olayn işçiler.

Böylece sermaye ve emek iki ayrı sınıfı ve bu sınıfların sorunlarını birbirinden ayırmıştı. İşçi sınıfı, kendisinin de «insan» olduğunu, yaşama hakkı bulunduğunu, dünya nimetlerinden yararlanma özgürlüğüne sahip olduğunu kapitalistlere kabul ettirmek için pek çok mücadele vermiş ve pek çok birlikte hareketle yasama meclislerinde bulunanların kendileri yararına yasa çıkarmalarını ve haklar tanımalarını sağlamışlardır. Bu ise işçilerin kapitalist üretim düzeninde sermayenin birbiriyle rekabeti sırasında emeği temsil eden işçileri sömürmede geriletme yapma ve ücret konusunda önemli bir yer tutan «artı-değer»in yaratıcıları olan işçilerin eşitlik, özgürlük ve demokrasi mücadelelerinin gittikçe başarı, daha çok başarı, daha ve daha çok zafer kazanmaları yollarının açmayı sağlamıştır.

İşçi sınıfı, pek çok köylünün, zenaatkârın, küçük esnafın ve az sermayeli tüccarın giderek mülksüzleşmesi, topraksızlaşması, yeteri kadar kendi kendne iş tutması olanağının yok olmasıyla ortaya çıkmıştır. Onun için bu sonucu veren kapitalist üretim ilişkisinin ve düzeninin ne olduğunu öğrenmek ve bu düzenin ayrılmaz parçaları olan insanın, emeğin ve de ailenin yoksullaşması, işsizlik, pahalılık, istifçilik yokluk ve sosyal sınıflar arasındaki yaşam düzeyinin çok derin şekilde farklılaşması olgusunu iyi bilmek ve ona göre mücadele yollarını yasal düzen içinde bulmak, sendikaların başlıca görevleridir. Bir hastalıkla mücadele için önce hastalığın ne olduğunu bilmek nasıl gerekli ise, işçilerin haklarını, menfaatlarını koruyan, geliştiren ve yeni haklarla donatmakla yükümlü olan işçi sendikalarının kapitalist düzeni ve onur kurallarını bilmeleri gerekir. Ekonomik bütün güçleri elinde toplayan kapitalistlerin kendi aralarındaki rekabetten yararlanmak da gereklidir. İşçi sendikaları, sermayenin bütünleşmesi, tekelleşmesi ve çok uluslu firmalara dönüşmesi olayları karşısında ilgisiz ve bilgisiz kalamazlar.

Şunu da bilmek gerekir ki, işçi sendikaları özgür ve bağımsız olarak kapitalistlere karşı mücadele verir ve işçilere haklar alırken hiç kuşkusuz yasal yollardan ayrılmazlar, Ama, patronlar bu yasal mücadeleyi önlemek, durdurmak bu da sağlanamazsa yavaşlatmak, hatta işçi sendikalarını kendi gizli yönetim ve denetimleri altında çalışır duruma düşürmek için çeşitli yöntemler uygularlar. Bu da kendilerine «sarı» denilen sendikaların üremesine yol açar. Sarı sendikalar patronların huyuna, suyuna uygun işler yapan, sendika yöneticilerine yasal olmayan yollardan çıkar sağlıyan kişilerin elinde işçileri aldatırlar. İşçinin emeğini patrona çok ucuza satan ve işçilerin hayat mücadelesinde ekonomik ve sosyal dayanaklarından yoksun bırakılmalarına olanak veren bu sarı sendikaların ne tabelaları sarıdır, ne kendileri sarı giysilerle dolaşırlar. Ama, «sarı sendikacı» veya «sarı sendika» tutumuyla, davranışıyla, eylemiyle, yaptıklarının sonuçlarıyla anlaşılır. Kış mevsiminde yapraksız ve birer gövdeden, bir kaç daldan ibaret görünen ağaçların ilk bakışta ne ağacı olduğunu anlamak için tarımcı, uzman olmak gerekir, Ama ilk baharda ağaçlar çiçek açmaya başlayınca hele ürün verince o ağacın elma ağacımı, erik ağacımı , şeftali ağacı mı, kayısı ağacı mı olduğu bu meyvaları bilenlerce hemen söylenir ve saptanır. İşçiler de bir sendikanın sarı sendika mı, yoksa gerçek işçi sendiksı mı olduğunu, o sendikanın temsilcisi olanların yaptıklarına, sözlerine ve işlerinin sonucuna göre hemen saptayıverirler. Bir sendikacı kapitalist düzenin olduğu gibi sürmesini mi istiyor? Patrona yağcılık mı yapıyor, toplu sözleşmeyi işçiden gizli mi hazırlıyor, imzalıyor? O sendika elbette sarı sendikadır. İşverenin denetiminde ve yönetiminde olan, ama bunu gizliyen patroncu sendikadır. Bir sendikacı işçilerin ve tüm dar gelirlilerin yasal yoldan memleket yönetiminde söz ve karar sahibi olmalarına mı çalışıyor? O sendika gerçek bir işçi sendikasıdır. Bir sendikacı, işverenlerden kendisi veya sendikası için para mı alıyor, hiç kuşkusuz o sendika gerçek işçi sendikası değildir.

SAMSUN'da İŞÇİLER TOPLANTI DÜZENLEDİ

Samsun XVII. Bölge Temsilciliğimize bağlı 800 işçinin çalıştığı Karadeniz Bakır İşletmelerinde kısaca (K.B.İ.) Sen dikamızca bir süre önce başlatılan istifa kampanyası tamamlanmak üzeredir. Bu işyerinde yeni dönem Toplu Sözleşmenin sendikamızca yapılması için gerekli ön çalışmalar yapılmaktadır.

K.B.İ. işçileri 30 Mart 1975 tarihinde bir toplantı düzenlemişlerdir. Bir açık oturum niteliğinde olan bu toplantıya katılmak üzere 29 Mart 1975 tarihinde Samsun'a giden Genel Başkan Vekili; Hakkı Öztürk yöreden döndüğünde gazetemize şu açıklamayı yapmıştır:

Genel Başkan Vekili
HAKKI ÖZTÜRK

«K.B.İ. işçilerinin düzenlediği bu açık oturum niteliğindeki toplantıya katılmak bizim için kıvanç vericidir. Biz Maden-İş Sendikası olarak işçi sorunlarının tartışılacağı her ciddi toplantıya katılmaya hazırız. Biz gücünü Taban'ından alan ve ona her zaman hesap vermeye hazır olan, Taban'ın söz ve karar sahibi olduğu gerçek bir işçi sendikasıyız.

K.B.İ. işçilerinin Çağdaş Metal-İş sendikası Başkanı Fehmi Işıklar'ı ve Maden-İş Yöneticilerini davet ettikleri bu açık oturuma bu kıvançla geldik.

Çünki K.B.İ. işçileri; her iki sendikanın işçi sorunlarına ne ölçüde yaklaşımını, temel ilkelerini ve sendikacılığı nasıl anladıklarını görmek istemişler ve onun için bu toplantıyı düzenlemişlerdir.

Ne var ki sadece Bursa'da yaptığı gibi sözde işçi sorunlarının tartışılacağı sazlı sözlü toplantılar düzenlemeyi ve onlara katılmayı bilen Fehmi Işıklar bu toplantıya katılmak yürekliliğini gösterememiştir.

K.B.İ. işçilerinin yanı sıra Türk-İş'e bağlı diğer işyerlerinde çalışan 500'ü aşkın işçinin katıldığı bu toplantıda söz alan işçiler; Çağdaş Metal-İş ve Türk-İş'e bağlı tüm sarı sendikaları lânetlemişlerdir.

Nasıl lânetlemesinler, Çünki onlar; yörede dört senedir faliyet gösteren Çağdaş Metal-İş denen sendikanın bir tek tüzüğünü bile görememişlerdir.

Çünki onlar; kendi gırtlaklarında işçinin lokmasının olduğunu unutarak işçilerin gırtlaklarında kendilerinin lokmasının olduğunu haykıran sendikacıları görmüşlerdir.

Çünki onlar; bu kişilerin sendikacılığı nedenli yozlaştırdıklarını ve önce küfür ettikleri işverenle sonra işbirliği ettiklerini görmüşlerdir.

İşte bu acı gerçeklerin dile getirildiği bu toplantıda özellikle TEKEL işyerinden bir, işçinin yaptığı konuşma dikkati çekmiştir. Bu işçi arkadaşımız: Türkiye İşci sınıfının haklı kavgasının Türk-İş tarafından yozlaştırıldığına değinmiş ve Türkiye İşçi Sınıfının DİSK saflarında bütünleşmesi gerekliliğini söyleyerek ancak böylelikle sömürülmeye ve emek üzerinde oynanan kirli oyunlara dur denilebileceğini belirtmiştir.»

Ayrıca K.B.İ. işçisinin sendikamız saflarında birleşmek için and içtiğini ve istifaların kısa zamanda tamamlanacağını belirten Genel Başkan Vekili; Hakkı Öztürk bu toplantıda yaptığı konuşmada, Sendikamızın temel ilkelerini ve Toplu Sözleşme görüşmelerinde izlediği politikayı açıkladığını, genelde dünya ve Türkiye şartları açısından işçi sınıfının bütünleşmesi gerektiğine değindiğini **söylemiştir.**

A.Döküm ve Çümitaş Grevleri sürüyor

İzmit VII. Bölge Temsilciliğimize bağlı Çiftlik Tepe'de kurulu Anadolu Döküm işyerinde sendikamızca 24 Nisan 1974 tarihinde başlatılan grev bugüne değin başarı ile sürdürülmektedir.

Adana - Mersin - Tarsus X. Bölge Temsilciliğimize bağlı Çümita şişyerinde Sıkı yönetim Komutanlığının bu yörede fiili grev uygulamasına ilk kez sendikamıza izin vermesi ile 26 Şubat 1975 tarihinde başlatılan grev başarı ile sürdürülmektedir.

KIDEM TAZMİNATLARINI ARTTIRAN KANUN HEMEN ÇIKARILMALIDIR

CELÂL ALÇINKAYA

Yeni kurulan hükümetin koalisyon protokolunda da, daha önceki hükümetler tarafından yapıldığı gibi kıdem tazminatlarının arttırılacağı vaadedilmektedir.

Çok uzun bir süreden beri ve her seçim arifesinde gündeme getirilerek vadedilen çok kısa bir sürede gerçekkıdem tazminatlarındaki artış çok kısa bir sürede gerçekleştirilmelidir.

Herkes tarafından bilindiği gibi 1.Nisan 1975 tarihi, Türkiye'de 200 000 işçinin emekliye ayrılma süresini doldurduğu tarihtir. Emekliye ayrılan işçilerin kıdem tazminatları işveren tarafından ödenmektedir. Bugüne kadar kıdem tazminatlarını arttıran kanunun çıkarılmaması ikiyüzbin işçinin eline geçecek doğurmak üzeredir. 200 000 işçinin eline geçecek paranın kıdem tazminatı miktarını yarı yarıya azaltacak bir sonuç yarı yarıya azalmasın sebep olan böyle bir durum bu işçileri ve onların yakınlarını çok fazla ilgilendirmekte ve yaklaşık olarak bir milyona yakın insan bu durumu dikkatle izlemektedir.

Kıdem tazminatlarını her kıdem yılı için 15 Yövmiyeden 30 yövmiyeye yükseltecek olan kanunun çıkarılmasını engelleyemeyeceklerini anlayan işverenler hiç olmazsa 200 000 kişinin birden emekli oacağı zamanı artmamış kıdem tazminatlarıyle geçiştirmek istemel tedirler.

Yeni hükümetin koalisyon protokolunda «Kıdem tazmintı tasarısı, işçilerimizin ve ülkemizin yararına en iyi hizmet eder bir şekilde ve en kısa zamanda çıkarılacaktır.» denmektedir. Ve kıdem tazminatı tasarısı pek çok işlemden geçmiş, kanunlaşması için çok az işlemi gerektiren bir duruma gelmiştir.

25 Yıldan beri gece-gündüz scak-soğuk, demeden çalışmakta olan işçilerin emekli olurken ellerine geçecek paranın miktarını tam iki mislinе çıkaracak olan bu yasanın bir an önce çıkarılmasını ve bu 200 000 işçinin de faydalanabilmesi için 1.Nisan.1975 den önce yürürlüğe girecek bir şekilde düzenlenmesini bü tün işçiler olarak istiyoruz.

Bu kanunun bir an önce çıkarılıp çıkarılmaması ve 1. Nisan 1975 den önce yürürlüğe girip girmemesi yeni kurulan hükümetin işçiler tarafından ölçülmesinde önemli bir kıstas olacaktır. Şimdiye kadar kıdem tazminatı tasarısı ile, 200.000 işçinin emekli olma tarih iarasında böyle bir ilişki olduğu gözlerden uzak tutulmak istenmiş, kimse böyle bir ilişkiden söz etmemiştir. Bu ilişkinin çoktanberi farkında olan işçiler ise bugüne kadar seslerini çıkarmadan tasarının kanunlaşmasını beklemişlerdir. Ama zaman gelmiştir, geçmektedir. Ve emekli olacaklarla birlikte bütün işçiler tasarının bu 200 000 işçiyi de kapsayabir şekilde çıkarılıp, çıkarılmayacağını merakla ve kuşkuyla beklemektedirler.

Bütün Sendikacıları, bütün parlamenterleri, bütün partileri, bütün aydınları, kısacası kamuoyunu uyarıyoruz: Kıdem Tazminatlarını Arttıracak Olan Tasarı 1. Nisan 195'den Önce Geçerli Olacak Şekilde Ve Bir An Önce Kanunlaşmalıdır!

YARINLAR İSDEMİR İŞÇİLERİNİNDİR

DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası 18. Bölge Temsilcisi Cengiz TURHAN İskenderun Demir Çelik Fabrikası'nda bugüne kadarki örgütlenme çalışmaları ile ilgili olarak basına bir açıklama yapmıştır.

Cengiz TURHAN'ın açıklaması aynen şöyledir:

1974 Aralık ayında başlayıp, kısa bir sürede amaçlanan hedefine varan ön çalışmalar sonucunda, İSDEMİR'in bütün ünitelerinde ve işçi kardeşlerimizin yoğun olduğu yerleşme bölgelerinde örgütlenme komiteleri kurulmuştur. Bu aşamada, yapılan çalışmaları gözden geçirmek ve yapılması gerekli çalışmaları saptamak üzere tüm örgütlenme ekipleri ile bölge temsilciliğinde bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıda, İSDEMİR'in ve çevrenin somut şartları gözönünde bulundurularak, örgütlenmenin temel politikası saptanmıştır.

Cengiz TURHAN

Kısa sürede üye kayıtları bir çı ğgibi gelişmiş, işbirlikçi şebeke ve yandaşlarının paniğe kapıldığı görülmüştür. İSDEMİR'de çalışan işçi kardeşlerimiz zamanında ödenmeyen ücretleri, tren ve diğer servis araçları, muvakkat işçilik, kadro tarifesi gibi günlük sorunlarının bile ancak TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI'nda birleşmeleri ile çözümleneceğine inanmaktadır. İSDEMİR'li işçiler işyerinde, insan onur ve haysiyetine yaraşır bir çalışma düzeninin kurulmasının, üyelerinin Yaşama ve Çalışma Koşullarının Geliştirilmesi mücadelesini, 28 yıldır temel amaç ve ilkelerinden taviz vermeden yürüten Türkiye Maden-İŞ Sendikası çatısı altında toplanmakla gerçekleşeceğini bilmektedirler. Bu sebeple, ciddi, kararlı, disiplinli bir şekilde Türkiye Maden-İş Sendikasına üye olarak, amaçlarına hergün biraz daha yaklaşmaktadırlar.

Emeğin en yüce değer olduğuna inanmayanlar, işçi sınıfının birliğinin, dayanışmasının büyük bir güç olduğuna inanmayanlar, bunu küçümseyenler, yasalara saygılı olmayanlar, bir takım işyeri yetkilileri ile birlikte oyun tezgahlayıp, işçi kardeşlerimize disiplin kurulu tehditleri savuranlar, çeşitli bahaneler yaratarak, işyerinde baskı, terör havası estirmeği plânlayanlar, şunu ço kiyi bilmelidirler ki: İSDEMİR'de çalışan işçi kardeşlerimizin birliği, dayanışması, kararlı mücadeleleri bu oyunları bozacaktır. Hatta büyük ölçüde bozmuşturda. TAKKE DÜŞTÜ-KEL GÖRÜNDÜ. İSDEMİR'de çalışan işçi kardeşlerimiz daha fazla aldatılamaz. Çünkü gerçek sendikalarının Türkiye Maden-İŞ Sendikası olduğuna inanmışlardır. Ekonomik mücadelelerinin ancak Devrimci sendikada bir an önce birleşerek verileceğine, Yaşama ve Çalışma Koşullarının ancak Türkiye Maden-İş Sendikası çatısı altında geliştirileceğine inanmışlardır. Bu inançladır ki, işbirlikçi şebeke ağı yırtılmıştır.

Yarınlar İsdemir İşçilerinindir. Mücadeleleri Mutlaka Zaferle Sonuçlanacaktır.

MADEN-İŞ

DİSK'e bağlı Türkiye Maden- İş Sendikası adına
Sahibi : **Kemal TÜRKLER**
Sorumlu Yönetmen : **Kudret YILDIRIM**
Yazışma ve Yönetim Yeri : Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İstanbul
Telefon: 48 50 74-48-50 75 48 50 76

BU SAYI 70.000 BASILMIŞTIR.

BASKI AND OFSET BASIMEVİ

DÖKÜMAY'DA ZAFER

Topkapı I. Bölge Temsilciliğimize bağlı Bahçeli evler'de kurulu Dökümay işyerinde 8 Kasım 1974 günü başlatılan grev, 29 Mart 1975 günü başarıyla sona erdi. Elbette bu başarı, grevci Dökümay işçilerinin birlik ve bütünlüğü ile elde edildi. Grevin başlangıcından bitimine dek işçiler arasındaki dayanışma ve kararlılık, Türkiye işçi sınıfına örnek bir hareket olarak sürdürüldü.

Dökümay'da imzalanan toplu iş sözleşmesinin süresi 3 yıl olup, 1.7.1974 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

İşyerinde asgari ücret birinci yıl 600 krş., ikinci yıl 650 krş., üçüncü yıl ise 700 krş. olup, üyelerimizin saat ücretlerine 1.7.1974 den itibaren saatte 325 kuruş, 1.9.1975 tarihinden itibaren 350 kuruş, 1.7.1976 tarihinden itibaren 350 kuruş zam yapılmıştır.

İlk iki yılda 60 günlük, üçüncü yılda 75 günlük ücretleri tutarında ikramiye alacak olan üyelerimize her yıl Biner TL. yıllık ücretli izin ödeneği verilmesi sağlanmıştır.

Ulusal bayram ve genel tatil günlerinde ücretler yüzde yüz zamlı ödenecektir.

Üyelerimize her çocuk için 25.— TL. çocuk zammı ödenecek ve üyelerimizin ilk öğrenimde olan her bir çocuğuna yılda 200.— TL., orta öğrenimde bulunan her bir çocuğuna yılda 300.— TL., yüksek tahsilde olan çocuklarına da yılda 400.— TL. tahsil yardımı verilecektir. Üyelerimize günde bir öğün yemek verilecek, ramazan ayında ve perhizli olup, yemek yemeyen üyelerimize 850 krş. yemek bedeli ödenecektir.

Evlenme yardımının 800.— TL., doğum yardımının 600.— TL. olarak saptandığı toplu sözleşme ile Üyenin ölümü halinde yakınlarına 10.000 Tl. ölüm yardımı yapılacaktır.

Askerlik yardımının 750 Tl. olarak saptandığı sözleşmede, üyelerimizin SSK dan 5 gün veya daha fazla istirahat almaları halinde, sigortaca ödenmiyen ilk günün ücreti, işveren tarafından ödenecektir. Ayrıca vizitede geçen 4 saatin ücreti kesilmiyecektir.

230 üyemizin yararlanacağı bu toplu iş sözleşmesi ile üyelerimize sendikal ve sosyal hak ve menfaatler ile iş emniyeti, işçi sağlığı tüzüğüne uygun haklarda sağlanmıştır.

MADEN-İŞ GAZETESİ 50. SAYI YARIŞMASI DEVAM EDİYOR.

Gazetemizin ellinci sayısı nedeniyle bundan bir süre önce başlattığımız yazı, şiir, hikaye ve karikatür yarışması devam etmektedir.

Üyelerimiz arasında açılan bu yarışma nedeniyle pek çok üyemizden şiir, karikatür ve yazılar gelmektedir. Bu değerli yapıtları hiç bir ayırım gözetmeden gazetemizde sürekli olarak yayınlamaya devam edeceğiz.

Bilindiği üzere yarışmamız 1. Mayıs 1975 günü sona erecek ve yarışmamıza katılan üyelerimize çeşitli kitaplar gönderilecektir.

Tüm üyelerimizin yarışmaya katılmalarını bekler, başarılar dileriz.

Adres: Türkiye Maden-İş Sendikası (Maden-İş Gazetesi)
Barboros Bulvarı No: 58
BEŞİKTAŞ/İSTANBUL

17 NİS...

17 Nisan 1940 tarihi Köy Enstitülerinin kuruluş günüdür. 1936 yılında eğitmen kursları ile başlayan Eğitim seferberliği, 1940 yılında Köy Enstitülerinin kurulmasıyla yeni boyutlar kazanmıştır.

Kişiyi, kendisini ve çevresini değiştirecek bilgi ve becerilerle donatan, öğretimi ölü bilgiler aktarmacılığından kurtararak iş içinde eğitim ilkesini (üretici eğitim) uygulayan, eğitimi yaygınlaştıran ve yurtsever halkımızın kurtuluşuna hizmet edecek bir içerik kazandıran kurumlardır Köy Enstitüleri. Bu kurumlardan yetişen köy öğretmenlerinin egemen sınıfların kendi düzenlerinin aradığı insan tipine benzemediği görülünce, Meclis içinde ve dışında kıyametler koparılmış, yaratılan baskı sonucu 1947 yılında bu kurumlar islâh ediliyor gerekçesiyle yozlaştırılmış, 1950'den sonra da adları değiştirilerek klasik öğretmen okulları haline getirilmiştir.

Köy Enstitülerinin kurucuları olan zamanın İlk Öğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç ile Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yüceli saygıyla anıyoruz.

12 MART ve Yasalar

Av. Müşür Kaya CANPOLAT

12 Mart baskı düzeninin sınıfsal niteliğini bir yandan yasa dışı uygulamalar apaçık ortaya koyarken bir yandan da anayasa ve yasalarda yapılan değişiklikler bunu tastamam belirlemiştir.

Siyasal iktidar yürütme, yargılama ve yasama erkini biri diğerinin eksiğini tamamlıyacak biçimde bütünleştirmiş, tüm sınıfsal gücünü seferber etmiştir.

Bu yazıda yürütmenin sıkıyönetimi ve yargılamanın olağanüstülüğü üzerinde durmayacağız.

Bu dönemde yasama erkinin, yürütme ve yargılamaya nasıl destek olduğunu anayasa ve yasalarda yapılan değişikliklerle açıklamaya çalışacağız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi kendisini de hedef alan 12 Mart Muhtırası karşısında bir tepki göstermemiş, güven oyu verdiği hükümetin çekilmesi üzerine atanan yeni başbakana ve hükümete destek olmayı kararlaştırmıştır.

Yeni hükümetin, esasında bütün yurtta şeklen bazı illerde sıkıyönetim ilânı kabul edilmiş, balyoz harekatı çoğunluğun çoşkusu ile karşılanmıştır.

Milli güvenlik kurulunun tavsiyesi ile iki ayda bir sıkıyönetim itirazsız uzatılmıştır.

Sıkıyönetim mahkemesinin verdiği idam kararları ivedilikle onaylanmış, hükümet tarafından istenilen anayasa ve yasa değişiklikleri derhal yerine getirilmiştir.

Ayrıca 12 Mart düzeninin erdemleri batılı parlemento'lara, parlemento üyelerimiz tarafından her fırsatta anlatılmış, çağdaş ve çoğulcu demokrasi. anlayışının nasıl savunulduğu gösterilmiştir.

12 Mart düzenine yasama organı tüm olanakları ile destek olmuş kendisinden ne istenmiş ise onu hemde fazlası ile vermiştir.

Yürütmenin ve yargılamanın anayasa'da istediği değişikliği üç ayrı girişimde gerçekleştirmiştir.

1961 anayasasında bu dönemde yapılan birinci değişiklikte anayasanın 56. ve 82. maddeleri değiştirilmiştir.

30 Haziran 1971 tarihinde 1421 nolu kanunla yapılan bu değişiklikte anayasanın 56. maddesine eklenen bir fıkra ile siyasi partilere hazineden yardım yapılması anayasanın maddeleri arasına yerleştirilmiştir. O gün parlemento'da temsil edilen siyasi partilerin hazine yardımı ile desteklenmesi çok görülmemiştir.

Yine aynı yasa ile yapılan değişiklikte anayasanın 82. maddesinin son fıkrası çıkarılmıştır. O gün B.M.M. üyesi bulunanların, yapılacak zam ve ilâvelerden yararlandırılması da gerçekleştirilmiştir. Değişiklikten önce, B.M.M. üyelerine yapılacak aylık ve ödenek zamlarının, yapılacak genel seçimlerden sonrakilere uygulanması hüküm altına alınmıştır.

Siyasi partilerle ve B.M.M. üyeleri ile doğrudan doğruya ilgili bu değişikliklerle 1961 anayasasında ilk gedikler anlamlı bir şekilde açılmıştır.

1961 anayasası bundan sonra iki defa daha değiştirilmiştir.

20 Eylül 1971 tarihinde 1488 sayılı yasa ile son olarakta 15 Mart 1973 tarihinde 1699 sayılı yasa ile anayasanın dörttebiri değiştirilmiştir.

Değişiklikleri gösteren bir kaç örnekten 1961 anayasasının niçin değiştirildiğini anlamak mümkündür.

Örneğin 11. maddede yapılan değişiklikle anayasanın özgürlükler düzeni altüst edilmiştir. Anayasada yer alan hak ve özgürlüklerin «devleti koruma» gerekçesi ile işlemez hale getirilmesi sağlanmış, hak ve özgürlüklerin özüne dokunulmuştur.

Dernek ve sendika kurmak gibi örgütlenme hak ve özgürlüğüne de benzeri sınırlamalar getirilmiş «devletin ülkesi ve milleti ile bütünlüğü» gibi uygulayacıların keyfiliğine dayalı kavramlarla yasaklamaların sınırları alabildiğine genişletilmiştir.

Bu hakların kullanılmasının önüne bu yollarla geçilmek ve 1961 anayasasından geriye adımlar attırılmak istenmiştir.

Keza üstüne bir suç atılan yada bu nedenle yakalanan kimselerin 24 saat içinde yargıç önüne çıkarılması ilkesinden geriye dönülmüş önce bu süre 7 gün sonra da az bulunarak 15 güne çıkarılmıştır. Yargılanacak kimsenin 15 günlük süre içinde yönetimin baskısı altında tutulması ve bu koşullar altında toplanacak kanıtlarla yargılamanın yapılması sağlanmış olmaktadır.

Yine bu değişikliklerle «işçi niteliği taşımıyan kamu hizmeti görevlilerinin» sendika kurma hakları ellerinden alınmış ve kurulmuş kamu personeli sendikaları kapatılmıştır.

Üniversite özerkliği, T.R.T. nin özerkliği bu değişiklerle yok edilmek istenmiştir.

Milli güvenlik kurulunun ağırlığı artırılmış, sıkıyönetimi gerektirecek durumların kapsamı genişletilmiştir.

Yargı kuruluşlarının yetkileri sınırlandırılmış ve yargı bağımsızlığı ilkesi zedelenmiştir.

1973 yılında yapılan değişiklikte devlet güvenlik mahkemelerinin kuruluşu sağlanmış yargı bağımsızlığı yok edilmiştir.

1961 anayasasının özüne aykırı bulunan bu değişiklerin niteliği açıktır. 1961 yılında yasal dayanaklara kavuşmuş bulunan işçi sınıfı hareketini yasal dayanaklarından yoksun bırakmak sureti ile tümden tasfiye etmek.

Halk oyu ile kabul edilmiş bir demokratik anayasa'dan baskı döneminin koşulları içinde fırsat ele geçmiş iken ne mümkün ise onu koparıp atmak.

1961 anayasası değişiklikleri hemen yasa değişiklikleri ile değerlendirilmiş ve yukarıda açıklanan amaçları artık gizlemek olanağı kalmamıştır.

28/9/1971 tarihinde Türk Ceza yasasının bazı maddelerini değiştiren ve bazı maddelerine fıkralar ekleyen 1490 sayılı yasa incelendiğinde ve bu değişikliklerin gerekçelerine bakıldığında amacın ne olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Türk Ceza yasasının değiştirilmek için seçilen maddeleri amacı belirliyor. Başka bir gerekçe göstermeğe gerek yoktur.

13/5/1971 günü çıkarılan 1402 sayılı sıkıyönetim yasası, 15-16 Haziran olayları için uygulanan sıkıyönetim yasasının o dönemde saptanmış bulunan işaretlerini taşımakta ve anayasaya aykırı hükümleri ile yürürlüğe konulmaktadır.

Anayasa mahkemesinin bu yasanın bir çok hükümlerini iptal etmesi üzerine 15/5/1973 tarihinde 1728 nolu yasa ile bazı maddeleri değiştirilmiş ve bir geçici madde eklenmiştir.

Bu yasa incelendiğinde yapılan değişikliklerin niteliği yine ortaya çıkmaktadır.

171 sayılı toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkında ki 171 sayılı yasa 19/6/1973 gün ve 1742 sayılı yasa ile değiştirilmiş ve anayasada ki bu hakkın kullanılması önlenmek istenmiştir.

Askeri mahkemelerin kuruluşu ve yargılama usulü kanunu, Askeri yargıtay kanunu aynı amaç doğrultusunda değiştirilmiştir.

Askeri hakimler kanunu da değiştirilmiştir.

Cezaların infazı hakkında ki kanun ile asayişe müessir bazı fiillerin önlenmesi hakkında ki kanun da değiştirilmiş; polis ve jandarmanın silah kullanma koşulları düzenlenmiştir.

Ceza mahkemeleri usul kanunu ve dernekler kanunu değiştirilmiştir.

Bu dönemde yapılan yasa değişikliklerinin anayasaya aykırı bulunduğu anayasa mahkemesinin kararları ile de saptanmıştır.

Yasama organını, 12 Mart baskı döneminde, anayasaya aykırı yasa değişikliğine götüren gerçek, hareketin sınıfsal niteliğinde yatmaktadır.

Yasama organı 12 Mart düzenini tam desteklemiştir.

İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ SÖMÜRÜYÜ YOK EDECEKTİR

Grevlerinin birinci yılında elektrometal işçileri konuşuyor

İstanbul'da Silahtarağada grev bayrağını asmış bir fabrika var. Bu fabrikanın 600 işçisi 365 gündür sıkılmış tek yumruk, çapan tek yürek olmuş...

Elektrometal emekçileri patrona karşı yiğitçe direniyor 365 gündür... Haklarını alacaklarına inanmış, sonuna kadar mücadele direnciyle dolu gözleri.

Elektro metal işçisinin kendisine, sendikasına, sınıfına güveni tam. Bu güven, işçi sınıfının mücadelesine ve zaferine sarsılmaz inançtan doğuyor.

Grevci Elektrometal İşçileri greve başladıkları ilk günde olduğu gibi 365 gün sonra da aynı inanç, azim ve kararlılıkla birlik ve beraberlik içinde omuz omuza sürdürdükleri haklı davalarının birinci yılını doldurması üzerine 5 Nisan 1975 Cumartesi günü saat Onbirden itibaren **grev mahallinde bir kutlama programı düzenlemişlerdir.**

HALİL DEMİRTÜRK : Grevimizin başladığı günden bu yana, her birimiz kendi üzerimize düşen görevi en iyi biçimde yerine getirmeye çalıştık. Başaracağımıza inanarak girdik bu greve ve bu inanç ilk günki kadar sağlam, büyük bu günde.

Bugün biz, Elektro Metal işçileri olarak sadece bizim fabrikanın patronu Nejdet Erenlerle değil, işverenler sendikası MESS ile mücadele halindeyiz. Aslında işçi sınıfı olarak Türkiye'deki sermaye sınıfına karşı mücadele ediyoruz. Bizim burada sürdürdüğümüz grev, büyük mücadelemizin bir parçası...

SAİM CEYLAN : Bugün Türkiye'deki işçi, 1960 ın, 65 in işçisi değildir artık. İşçi sınıfı olarak her geçen gün yaşadığımız gerçekleri daha da iyi görüyoruz. Yaşadığımız düzenin, sermaye sınıfının egemenliğine dayandığını ve kurtuluşumuzun ancak kendi iktidarımızla mümkün olduğunu biliyoruz. Ayrıca şu grevde satılmadığımızı biliyoruz. Greve işçi karar vermiştir. Tabanın söz ve karar sahibi olduğu sendikamızın başka işyerlerinde olduğu gibi burada da greve işçi karar vermiştir. Haklarımızı tümüyle alana kadar en ufak bir dağılma, bir zayıflama olmıyacaktır.

OSMAN KORKMAZ : İşverenler sendikası Mess'in amacı, Elektrometalde Maden iş sendikasını yıkmaktır. Bunun için anlaşmaya yanaşmıyor bizim patron. Ama bu hiçbir işe yaramıyacak. Bütün iş kollarında olduğu gibi Maden-İş kolunda da sarı sendikaların maskesi düşüyor artık. Bizim sendikamızla aramızdaki bağ, grev sırasında daha da çelikleşip güçlendi.

MUSTAFA BERKİN : Komşu bizi tutarsa, yani biz işçi sınıfı olarak fabrika fabrika değil bir bütün olarak disiplinli, örgütlü bir mücadeleye girersek kazanırız ancak.

Burada demek istediğim şudur: Mesela bizim Elektro metalde sürdürdüğümüz grevi başka fibrakalarda çalışan işçilerde destekler mücadele bir bütün olarak yürütülse o zaman sermayedarlar dize geleceklerdir. Gelmek zorundadırlar.

İSMET GÜVENÇ : Grev, işçi sınıfının mücadele okuludur. Bugün grevin 365 inci günü. 365 yıl sürsün isterse. Biz her geçen gün daha da güçleniyoruz. Neyimiz varki kaybedecek?

MUSTAFA KORKMAZ : Bizim işveren Nejdet Erenlerin bu fabrika dışında 6-7 fabrikası daha var. Çivi, çekme, döküm, lâstik fabrikaları bunlar. Biz burada grevdeyken, patronda diğer işyerlerinde sömürdüğü kardeşlerimizin alın terlerinden çaldıkları ile, buradaki zararını kapatmaya çalışıyor.

MUSTAFA ÇAĞLAYAN : Sermayenin tekelleşmesi, işçi sınıfının karşısında daha da güç lenmeleri, karlarının daha da büyümesi demektir. Mesela bizim patronun bu fabrikanın dışında başka fabrikaları olmasaydı, iflas etmemek için istediğimiz hakları vermeye mecbur olacaktı. Çünkü, patronu, bize vereceği bir kaç kuruşluk zam yıkmaz. Ama fabrikanın çalışmaması yani bizim makinaları çalıştırmamamız, bir süre sonra onu yıkıma götürebilir. Fakat işte böyle olmuyor. Çünki demin İsmet'in dediği gibi artık Türkiye'de sermaye tekelleşmeye başladı. Böylelikle ne piyasada diğer firmalar karşısında tükenmesi söz konusu, ne de zarar etmesi. Adam, diğer fabrikalarındaki işçiyi sömürerek, oralarda üretimi arttırarak buradaki açığını kapamaya çalışıyor. Sonuç, fabrika fabrika değil bir bütün olarak Türkiye işçi sınıfı olarak mücadele etmemizin gereği oluyor.

SAİM CEYHAN : Sermayedarlar bizim burada sürdürdüğümüz mücadeleyi diğer işyerlerinde duyurmamak için her şeyi yapıyor. Gazeteler, radyo, televizyon her gün çarşaf çarşaf artistlerden, bilmem nerdeki müzik yarışmalarından, şundan bundan dem vuruyor. Ama buradan, ekmek kavgası veren 600 insanın mücadelesinden bir kelimeyle olsun söz edilmiyor.

Biz vatandaş değilmiyiz? Vergi vermiyormuyuz? Askerlik yapmıyormuyuz? Ama değil, şu düzende, şu talan düzeninde, milyonlarca insanın açlığı, sefaleti, pahasına her yerde her şeyde patronların borusu ötüyor...

Biz bugün elektro metalli 600 emekçi olarak yarın Türkiye'de tüm işçi sınıfı olarak sermayedarların karşısına dikileceğiz. Özgür ve güzel yarınlarımızı, sömürünün yerini eşitlik ve kardeşliğin aldığı mutlu yarınlarımızı kendi ellerimizle kuracağız.

SEN ve ONLAR

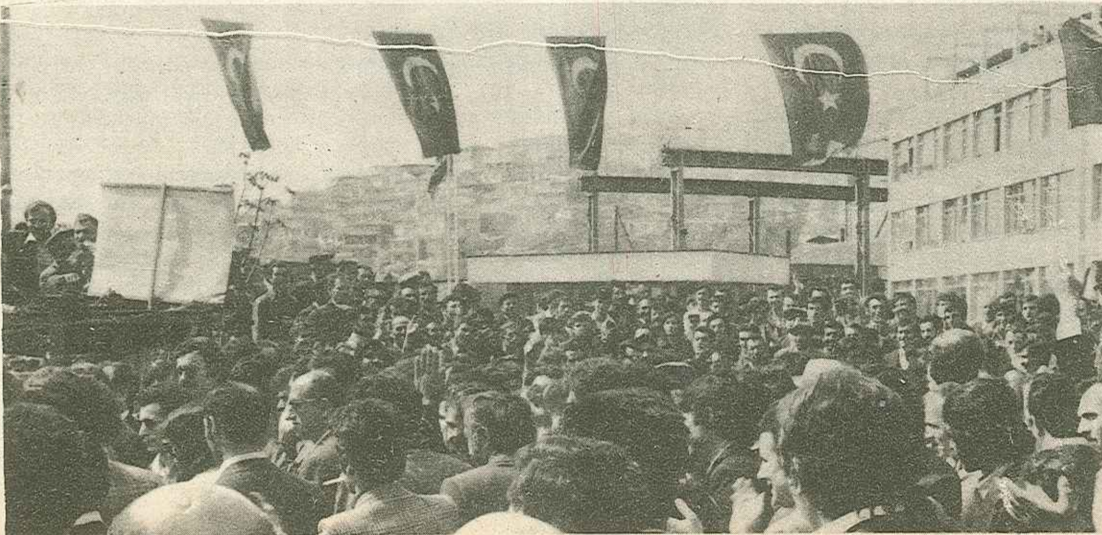
Önünde kömür yığınları karanlık yerin altı
Elinde, kazma, kürek kafanda bin bir dert
Diyemezsin yoruldum, acıktım olmadı akşam
Emek senden ter senden hakkını yerler senin
Düşünürsün borçlarını yuvanı çocuklarını
Onlarda seni beklerler akşamlara dek hüzünlü
Durma sakın yavruların ekmek isterler yarın
Alın Terin yüklüdür sırtındaki kamburda
Bir lokma ekmek için tüketirsin kendini acılarla
Döktüğün terler karnını doyurmaz halini kimse sormaz
Sende gördün iyiyi, kötüyü, hakkını yiyen onları

ONLARMI
Yıllar boyu kazandılar, konuştular
Baskı yapıp ezdiler, sömürdüler
Sarı sendikalarla birleşip Hakkını yediler

ONLAR
İstemezler birleşelim, örgütlenelim
Devrimci sendikamıza girelim

AMA
DEKİ ONLARA
Yıllarca sen konuştun sıra bende artık
Birleştik artık bir bütünüz biz
Emekçiyiz, şerefliyiz,
Doğacak Özgürlük güneşinde
HALKIMIZIN
ÖNDERİYİZ

ALİ BULUT
Türk Philips Ünite Temsilcisi

Profilo ve Kare çelik'te grev kararı

Levent VI. Bölge Temsilciliğimize bağlı 1800 üyemizin çalıştığı PROFİLO işyeri ile sendikamız arasında üyelerimiz adına bir süre önce başlatılan yeni dönem Toplu Sözleşme görüşmelerinin 26.2.1975 tarihinde anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine oluşturulan Uzlaştırma Kurulu kararı sendikamızca kabul edilmemiş ve anılan işyerinde sendikamız 31 Mart 1975 tarihinde grev kararı almıştır.

Topkapı I. Bölge Temsilciliğimize bağlı Kare Çelik Eşya Fab. işyeriyle sendikamız arasındaki Toplu Sözleşme anlaşmazlığı konusunda Uzlaştırma Kurulunca verilen karar taraflarca kabul edilmediğinden sendikamızca anılan isverinde 26 Mart 1975 tarihinde grev kararı alınmıştır.

OKU. OKUT. KÖYÜNE GÖNDER